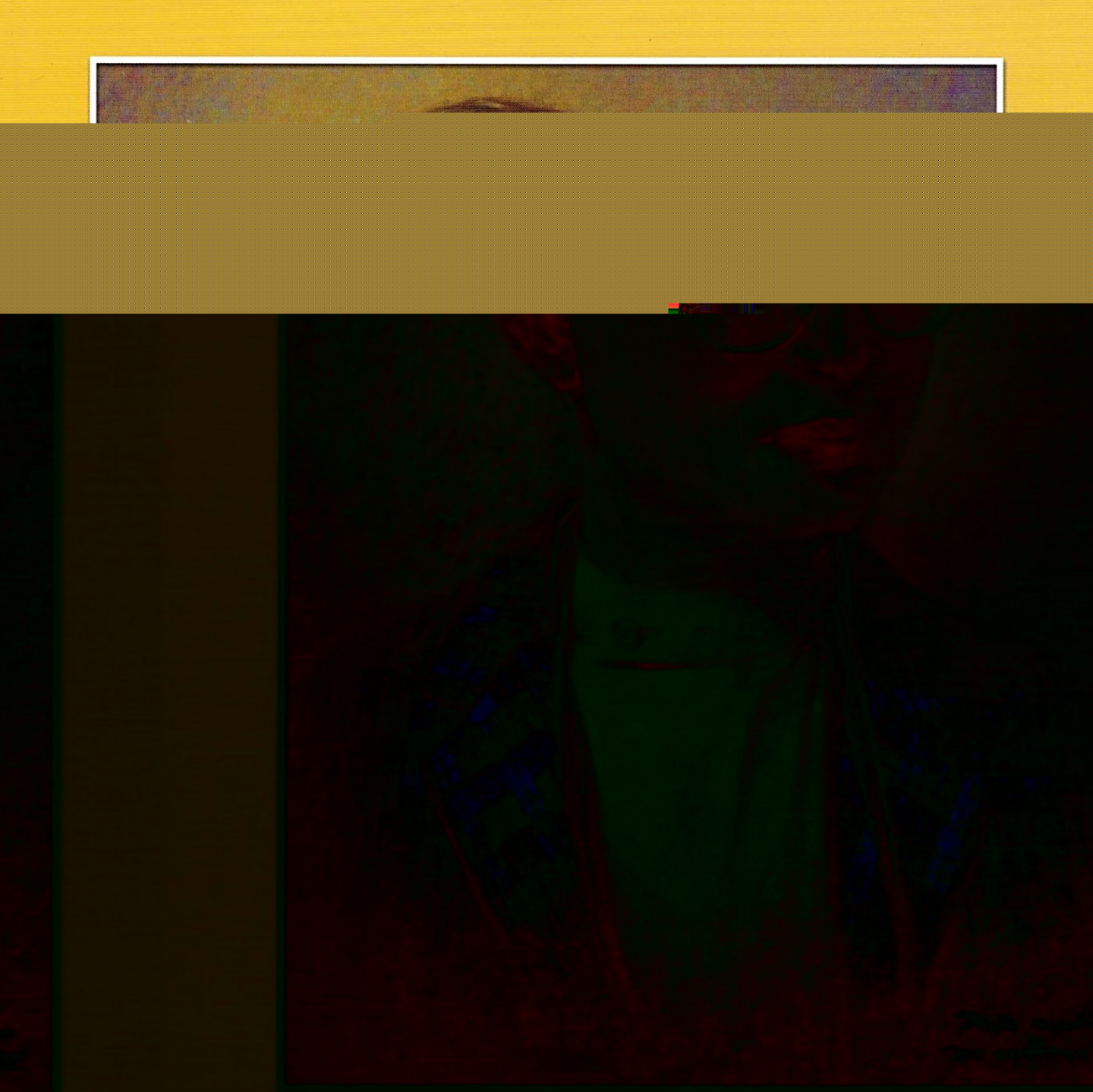

www.bangkoklawtutor.com

บทบรรณาธิการ

คำถาม คดีมโนสาเร่ โจทก์ไม่มาศาลในวันนัดพิจารณา ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกเสียจากสารบบความ โจทก์ขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๐๐๑๕/๒๕๕๖ ศาลชั้นต้นให้เลื่อนคดีไปนัดสืบพยานโจทก์จำเลยในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นวันนัดสืบพยานโจทก์จำเลยแต่เพียงอย่างเดียว แม้ศาลชั้นต้นจะมีคำสั่งในคำร้องขอส่งเอกสารไปตรวจพิสูจน์ของจำเลยที่ ๑ และที่ ๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ว่า "สำเนาให้อีกฝ่ายรอสอบสั่งในวันนัด" ซึ่งเป็นวันเดียวกับวันนัดสืบพยานโจทก์จำเลยก็ตาม ก็ไม่ถือว่าวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เป็นวันนัดไต่สวนคำร้องและสืบพยานโจทก์จำเลย **เมื่อถึงวันนัดสืบพยานโจทก์จำเลยซึ่งเป็นนัดพิจารณา** โจทก์ไม่มาศาลโดยมิได้ร้องขอเลื่อนคดีหรือแจ้งเหตุขัดข้อง ต้องถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อไป ศาลชั้นต้นชอบที่จะมีคำสั่ง**จำหน่ายคดี**ออกจากสารบบความได้ **ตาม**ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง **มาตรา ๑๙๓ ทวิ วรรคหนึ่ง** และกรณีเช่นนี้**ไม่มีกฎหมายบัญญัติให้โจทก์มีคำขอให้พิจารณาคดีใหม่**ได้ โจทก์จึงไม่มีสิทธิขอให้พิจารณาคดีใหม่

คำถาม คดีมโนสาเร่ ในวันนัดพิจารณา จำเลยมอบฉันทะให้เสมียนทนายนำคำร้องมายื่นขอเลื่อนคดี ฟังคำสั่งศาลและกำหนดวันนัด ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาต จะถือว่าจำเลยขาดนัดพิจารณาหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๓๐๔๙/๒๕๕๘ ในวันสืบพยานโจทก์ ทนายจำเลยทั้งสามมอบฉันทะให้ **ส. เสมียนทนายนำคำร้องมายื่นขอเลื่อนคดี** ฟังคำสั่งศาลและกำหนดวันนัดแทน **ส. ย่อมอยู่ในฐานะเป็นคู่ความ** มิใช่คู่ความฝ่ายจำเลยทั้งสามไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาโดยมิได้ร้องขอเลื่อนคดีหรือแจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่มาศาล อันจะให้ถือว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณาในคดีมโนสาเร่ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๙๓ ทวิ วรรคสอง การไม่อนุญาตให้จำเลยทั้งสามเลื่อนคดีคงมีผลเพียงทำให้จำเลยทั้งสามเสียสิทธิในการซักค้านพยานโจทก์เท่านั้น จำเลยทั้งสามยังคงมีสิทธินำพยานเข้าสืบในนัดตามที่นัดไว้แล้ว การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งถือว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณาและให้สืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียวจึงเป็นการไม่ชอบ

คำถาม คดีสามัญ โจทก์ขาดนัดพิจารณาหรือคู่ความทั้งสองฝ่ายขาดนัดพิจารณา ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีเสียจากสารบบความ โจทก์ขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๕๐๙/๒๕๕๑ คู่ความที่ขาดนัดพิจารณาโดยไม่จงใจ มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ได้เฉพาะใน ๒ กรณี คือ ในระหว่างพิจารณาคดีฝ่ายเดียว ถ้าคู่ความที่ขาดนัดมาศาลภายหลังที่ศาลเริ่มต้นสืบพยานของคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งไปบ้างแล้ว และศาลเห็นว่าคู่ความฝ่ายนั้นไม่จงใจขาดนัดหรือมีเหตุอันสมควร ศาลจึงจะสั่งให้พิจารณาคดีใหม่ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๐๖ วรรคสาม แต่ถ้าคู่ความที่ขาดนัดพิจารณานั้นคงขาดนัดตลอดไปจนศาลพิจารณาคดีฝ่ายเดียวไปจนเสร็จสิ้นแล้ว และพิพากษาให้คู่ความที่ขาดนัดพิจารณาแพ้คดีในประเด็นพิพาท คู่ความซึ่งแพ้คดีโดยไม่จงใจขาดนัดยังมีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ได้ เว้นแต่จะต้องด้วยข้อห้ามตามกฎหมายตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๐๗ **เมื่อโจทก์จำเลยขาดนัดพิจารณา**และศาลชั้นต้นมีคำสั่งจำหน่ายคดีตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๐๑ เสร็จสิ้นไปแล้ว **ย่อมไม่มีการพิจารณาคดีฝ่ายเดียวอันจะทำให้โจทก์มีสิทธิขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้** สิทธิของโจทก์มีอยู่ทางเดียวตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๐๓ คือ ฟ้องใหม่ภายในอายุความเท่านั้น

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๓๕๒/๒๕๕๕ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๐๑ เดิม บัญญัติกรณีที่โจทก์ขาดนัดพิจารณาให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีเสียจากสารบบความและห้ามมิให้โจทก์อุทธรณ์คำสั่งเช่นว่านี้หรือมีคำขอให้พิจารณาคดีนั้นใหม่ แตกต่างจากมาตรา ๒๐๓ ที่บังคับใช้ในปัจจุบัน ที่บัญญัติห้ามมิให้โจทก์อุทธรณ์คำสั่ง

www.bangkoklawtutor.com

ยื่นคำให้การหรือขาดนัดพิจารณาแล้วศาลพิพากษาให้จำเลยแพ้คดี แต่คดีนี้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งชี้ขาดให้จำเลยที่ ๒ แพ้คดีเนื่องจาก**จำเลยที่ ๒ ไม่มีพยานมาสืบ** มิใช่เป็นกรณีที่พิพากษาให้จำเลยที่ ๒ แพ้คดีเพราะจำเลยที่ ๒ ขาดนัดยื่นคำให้การหรือขาดนัดพิจารณา จำเลยที่ ๒ จึงขอให้พิจารณาคดีใหม่สำหรับคำร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์พิพาทไม่ได้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๗๗๗/๒๕๕๙ ผู้ร้องไม่มาศาลใน**วันนัดไต่สวนคำร้องขัดทรัพย์** ศาลชั้นต้นถือว่าผู้ร้องไม่ติดใจไต่สวนคำร้องขอและ**ไม่มีพยานหลักฐานมาไต่สวน** จึงมีคำสั่งให้งดการไต่สวนและ**ให้ยกคำร้องขอ** กรณีจึง**ไม่ใช่การพิจารณาโดยขาดนัด** การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องและทนายผู้ร้องไม่เคยได้รับหมายนัดฟังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๗ และนัดไต่สวนคำร้อง ผู้ร้องไม่ได้จงใจขาดนัดพิจารณา ขอให้ผู้ร้องนำพยานเข้าไต่สวนต่อไป **เท่ากับเป็นการขอให้ศาลพิจารณาคดีของผู้ร้องใหม่**โดยเปิดโอกาสให้ผู้ร้องนำพยานเข้าสืบ ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๐๗

คำถาม ในระหว่างการพิจารณาคดีฝ่ายเดียว คู่ความฝ่ายที่ขาดนัดพิจารณามาศาลขอพิจารณาคดีใหม่ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้พิจารณาคดีใหม่ คำสั่งศาลชั้นต้นเป็นที่สุดหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๔๒๑๖/๒๕๕๘ จำเลยขาดนัดพิจารณาและโจทก์สืบพยานไปบ้างแล้ว จำเลยยื่นคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วเห็นว่าการขาดนัดเป็นไปโดยไม่จงใจให้ยกคดีขึ้นพิจารณาใหม่ โจทก์โต้แย้งคำสั่งไว้ หลังจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้ว โจทก์อุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้พิจารณาคดีใหม่ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน กรณีเป็นเรื่อง**การขอพิจารณาคดีใหม่ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๐๖ วรรคสาม ซึ่งไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายจำกัดสิทธิในการอุทธรณ์ฎีกาไว้** หาใช่อุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้พิจารณาคดีใหม่หลังจากศาลมีคำสั่งชี้ขาดให้**จำเลยแพ้คดีโดยการขาดนัดพิจารณา** ตามมาตรา ๑๙๙ ตรี และมาตรา ๒๐๗ อันเป็นที่สุดตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๙๙ เบญจ วรรคสี่ ไม่ โจทก์จึงฎีกาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ในปัญหาเรื่องการจงใจขาดนัดพิจารณาหรือไม่ ได้ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๑๑๕/๒๕๔๖ วินิจฉัยเช่นกัน)

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์
บรรณาธิการ